

men da det dog vilde være ønskeligt, om den heri liggende Gjennemsnits-Ubillighed ialtfald indtil en vis Grad kunne undgaaes eller for mindstes, har man antaget, at der ved Fastsættelsen af den Lempelse i Skatten, som der tillægges de mindre Indtægter, udenfor Kjøbenhavn burde tages et billigt Hensyn ogsaa til de Udgifter, som paahvile Skatteyderne, forsaavidt det overhovedet er muligt at gjøre et saadant Læligheds-Hensyn gjældende gennem en Regel, som paa en haandgribelig Maade, altsaa i bestemte Tal, udtrykker det Afdrag i Indtægten, som af Hensyn til vedkommende Skatteydere nødvendige Udgifter til dem, hvis Forsørgelse paahviler ham, bør være skattefrit. Det skønnes nemlig ikke rettere end, at af alle de Momenter, som, ved Siden af Indtægtens Utilstrækkelighed til Vedkommendes egen Forsørgelse, fortjene at komme i Betragtning til Skattens Formindskelse, spiller den Skattepligtiges Stilling som Familieforsørger den største Rolle, og at der derfor er Grund til at gjøre en efter Familiens Størrelse afpasset Formindskelse i Skatten gjældende for de Skattepligtige, der ere Familieforsørgere, saaledes at der for hver Person, hvis Forsørgelse paahviler den Skattepligtige, fra drages et bestemt Beløb i den ellers skattepligtige Indtægt.

Ligesom Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse saaledes har heller ikke Ministeriet kunnet finde det tilraadeligt, at indføre en særlig Beskatning af Formuen ved Siden af en Beskatning af Indtægten eller at beskatte den fra Formuen hidrørende Indtægt anderledes end anden Indtægt.

Naar den personlige Kommuneskat indrettes paa den foran beskrevne Maade, er der formentlig ingen Grund til for Kjøbenhavns Vedkommende at ordne den paa en væsentlig anden Maade end for det øvrige Land, og den personlige Kommuneskat, hvis Indførelse nærværende Lovforslag har til Formaal, er saaledes den samme i og udenfor Kjøbenhavn.

Ved en ny Lov om den personlige Kommuneskat bør endvidere det Spørgsmaal finde sin Afgjørelse, hvorvidt og med hvilke Indskrænkninger ikke blot fysiske Personer, men ogsaa de saakaldte juridiske Personer blive

at inddrage under Skatteligningen, ligesom der endelig bliver at træffe nærmere Bestemmelse for, hvorvidt Skatten, saaledes som nu er Tilfældet, udelukkende bør komme den eller de Kommuner tilgode, i hvilke Skatteyderen har sit faste Ophold, eller om nogen Del af Skatten bør tilfælde den eller de Kommuner, i hvilke Skatteyderen, skjøndt han ikke der hører hjemme, har sine Indtægtskilder (den saakaldte „mellemkommunale Beskatning“).

Efter at nærværende Lovforslag i dets § 1 har angivet den Plads, som den personlige Kommuneskat indtager i Rækken af de øvrige Kommuneskatter samt derhos betegnet Næringskatten som ophævet, gives der i de paafølgende Affnit I—IV nærmere Regler for den fremtidige personlige Kommuneskat, nemlig i:

- Affnit I. Angaaende hvem der ere at anse som skattepligtige, hvilken eller hvilke Kommuner Skatten tilfalder, samt angaaende det Forhold, hvori Skatten, forsaavidt Vedkommende er skattepligtig til flere Kommuner, bliver at fordele mellem disse (den saakaldte „mellemkommunale Beskatning“);
- II. Angaaende Fremgangsmaaden ved Skatteansættelsen;
- III. Angaaende Skatteligningens Affattelse samt angaaende Afgjørelsen af de mod Ligningen fremkommende Indsigelser m. m.;
- IV. Angaaende Skattens Forfaldstid, Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden m. m.

Efterat man saaledes kortelig har antydet nærværende Lovforslags Omraade, skal man angaaende Enkelthederne i samme bemærke Følgende.

Til § 1.

Følge den nu bestaaende Ordning indtager den personlige Kommuneskat, i Forhold til den kommunale Beskatning af de faste Eiendomme, ikke den samme Plads i Sognekommunerne som i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstadkommuner. For Kjøbenhavns Vedkommende optrædes de paa de faste Eiendomme hvilende kommunale Afgifter